

Van de index wordt
niemand rijker,
maar zonder index
wordt iedereen armer.

Meer dan alleen ver(w)arming

De energiecrisis en de stijgende prijzen in de supermarkten hakken er diep in bij heel veel mensen, ook bij de actieve, werkende middenklasse. Sinds september vorig jaar stijgen bepaalde armoedecijfers opnieuw. Ook bij jou, je collega's, de kinderen in je klas. Meer mensen kloppen aan bij het OCMW of bij de voedselbanken. Er moet nu ingegrepen worden!

Verarming is niet alleen een dreiging voor jouw gezin of voor de economie. Het brengt ook onze democratie in gevaar. We worden boos op het systeem, geloven er niet meer in. Want we werken hard, maar komen niet rond. Die boosheid zet mensen tegen elkaar op, vreet aan het vertrouwen in de politiek.

We zeggen het samen met de andere vakbonden al sinds begin dit jaar: de prijzen swingen de pan uit. Gelukkig is er de automatische indexering van onze lonen. Dat is een sterke troef. Het vangt op zijn minst gedeeltelijk de stijgende levensduurte op. Het is een economische schokdemper die toelaat crisissen beter te overleven. En ook al vloeit er een deel terug naar de belastingen, dan nog is elke euro die erbij komt welkom in vele gezinnen. Van de index wordt niemand rijker, maar zonder index wordt iedereen armer.

Ook de werkingsmiddelen van basisonderwijs worden geïndexeerd. Logisch. Want ook bij jullie op school is elke euro extra broodnodig. Het is alle hens aan dek om de torenhoge energieprijzen te kunnen betalen! Het basisonderwijs blijft structureel ondergefi-

nancierd ... Raken aan de index is daarom raken aan het hart van onze samenleving. Het tast de koopkracht aan van alle burgers, het duwt wie al weinig had nog dieper in de put en ondermijnt ook de werking van onze collectieve diensten, zoals onderwijs. Structurele oplossingen zijn nodig. Daarbij moeten we ook durven kijken naar bedrijven die dankzij de crisis extreme winsten maken. Die vloeien terug naar de bedrijfsleiders en aandeelhouders, terwijl veel mensen ten ondergaan aan de energieprijzen.

Op 21 september kwamen we een eerste keer op straat. Voor meer koopkracht, lagere energiefacturen, hogere pensioenen en andere uitkeringen, ... een waardig leven voor iedereen! Er is een algemene staking aangekondigd voor 9 november. Hopelijk moet het niet zover komen. Wij zijn bereid om mee na te denken over korte- én langetermijnoplossingen. Maar komen die er niet, dan voeren we voluit mee actie. Solidair met iedereen die het moeilijk heeft.

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Nick Fewings

@hetCOV
#zwartopwit